

Το παράπονο του μπεκρή

Στίχοι: **Νίκος Καρανικόλας**

Μουσική: **Νίκος Καρανικόλας**

Εκτελέσεις:

ύλα Γκίκα

Νικόλας Καρανικόλας

Μέσα στη νύχτα περπατώ
και κάποιον άνθρωπο ζητώ
να του ανοίξω την καρδιά
που `ναι σαν σύννεφο βαριά,
γιατί κατάντησα μπεκρής,
αλήτης μα και κουρελής.

Ποιος θα τον λυπηθεί
τον αλήτη, το κουρέλι, τον μπεκρή,
δεν έχει σπίτι για να πηγαίνει,
δεν έχει τόπο να σταθεί,
κάποιο βαγόνι τον περιμένει
μαζί του να ξημερωθεί,
ποιος θα τον λυπηθεί
τον αλήτη, το κουρέλι, τον μπεκρή.

Με τσάκισε η απονιά
και για να βρω τη λησμονιά
τον πόνο μου κρασί κερνώ
και σαν αλήτης τριγυρνώ
και με φωνάζουνε μπεκρή,
αλήτη μα και κουρελή.

Ποιος θα τον λυπηθεί
τον αλήτη, το κουρέλι, τον μπεκρή,
δεν έχει σπίτι για να πηγαίνει,
δεν έχει τόπο να σταθεί,
κάποιο βαγόνι τον περιμένει
μαζί του να ξημερωθεί,
ποιος θα τον λυπηθεί
τον αλήτη, το κουρέλι, τον μπεκρή.

Καταχώριση στο stixoi.info: Χριστόδουλας, 27-11-2010

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=43692